

ואמר רבינו ז"ל בפירושו שבב"ב שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפיו צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוּעַמִיָּה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון רפ"ד יתרו תשפ"ב

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמוד בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שזלו היא התעוררות נפלא ונדא קאר ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יקרה ה' ונאמר מרבה מלכותו (השם יתברך)

ואמר רבינו ז"ל בפירושו שבב"ב שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפיו צדיק גמור

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיהַ

עתה ידעתי כי גדול ה'

לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ וְתַעֲנוּג וְשַׁעֲשׂוּעַ גָּדוֹל לַה' יִתְבָּרַךְ.

ה' יִתְבָּרַךְ חוֹשֵׁב מַחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדְחַ, וְהוּא מְסַבּוֹת מִתְהַפֵּךְ בְּתַחֲבוּלוֹתָיו, כִּי כְּשֶׁהָאָדָם נוֹפֵל עַל יְדֵי חַטָּאִים לְמָקוֹם הָרְחוֹק מִהִקְדָּשָׁה. אֲזִי ה' יִתְבָּרַךְ מִזְמִין לוֹ שָׁם רְמָזִים לְפִי אוֹתוֹ הַמָּקוֹם וּמִזְמִין לוֹ אֵיזָה זְכוּת שְׂיִכּוֹל לְזָכוֹת בְּזֶה הַמָּקוֹם הָרְחוֹק דִּיקָא, וְזֶהוּ הַנְּסִיּוֹן וְהַבְּחִירָה שְׁלוֹ. וְאִם יִזְכֶּה שָׁם לְזָכֹר בֵּה' יִתְבָּרַךְ, וְלַעֲשׂוֹת שָׁם מַה שְׂיִוְכַל מַה שְׂמִרְמִזּוֹ לוֹ ה' יִתְבָּרַךְ בְּכָל מָקוֹם שֶׁהוּא, בְּקַל יוֹכַל לָשׁוּב לַה' יִתְבָּרַךְ, כִּי לְפִי הַמָּקוֹם הַזֶּה יְכוּל לְזָכוֹת בְּעִבּוּדָה קִטְנָה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ וְתַעֲנוּג וְשַׁעֲשׂוּעַ גָּדוֹל לַה' יִתְבָּרַךְ, מַה שְׁלֹא הָיָה זֹכֶה בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ בְּיוֹתֵר, כִּי ה' יִתְבָּרַךְ מְקַבֵּל תַּעֲנוּג וְשַׁעֲשׂוּעַ גָּדוֹל מְאֹד כְּשֶׁעוֹלָה לְפָנָיו אֵיזָה עֲבוּדָה מִמָּקוֹם הַנְּמוּךְ וְרְחוֹק מְאֹד כְּמוֹבֵן בְּדַבְרֵי חַז"ל כִּמְהָ פְעָמִים. בְּבַחֲיִנַת כַּד אֲתִי יִתְרוֹ וְאָמַר כִּי עַתָּה יִדְעִתִּי, כְּדִין אֶסְתַּלַּק וְאֲתִיקֵר שְׂמָא דְקָדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֲלָא וְתַתָּא.

זֶה סוּד גְלוּת יִשְׂרָאֵל בְּכֻלָּל – וּבַפְּרָטִיּוֹת הַנְּפִילוֹת שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כַּנִּלְשָׁה שֶׁזֶּהוּ עֵקֶר הַגְלוּת, כִּי כָּל מַה שְׁנוֹפֵל לְמָקוֹם נְמוּךְ וְרְחוֹק מִהִקְדָּשָׁה יוֹתֵר יִשׁ לוֹ שָׁם אֵיזָה עֲבוּדָה וְנַחַת רוּחַ לַעֲשׂוֹת לַה' יִתְבָּרַךְ, מַה שְׂאִינּוּ זֹכֶה לָזֶה אֲפֹלוּ צַדִּיק גָּדוֹל וְכַנִּלְשָׁה. וְעַל יְדֵי זֶה מַעֲלָה כָּל הַנִּיצוּצוֹת וְהַקְדָּשׁוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לְשָׁם לְמָקוֹם הַטָּמֵא הַזֶּה, כִּי יֵשׁ כִּמְהָ וְכִמְהָ נִיצוּצוֹת הַקְדָּשׁוֹת שֶׁנִּפְּלוּ מִשְׁנִים קְדָמוֹנִיּוֹת הַרְבֵּה לְעַמְקֵי עַמְקֵי הַקְּלָפוֹת מְאֹד מְאֹד. וּמַחֲמַת שְׂמִנְחִים בִּיּוֹן מְצוּלָה בְּעַמְקֵי תְהוֹמוֹת מְאֹד מְאֹד בּוֹדָאֵי אֵין מִי שְׂיִכְנֹס לְשָׁם לְהַעֲלוֹתָם. וְעַל כֵּן כְּשֶׁמִּזְדַּמֵּן אָדָם שְׁחָטָא עַד שֶׁנִּפְּלַ לְשָׁם ח"ו, תִּכְפֹּף כְּשֶׁמִּזְכִּיר אֶת עֲצֻמוֹ בֵּה' יִתְבָּרַךְ וְנִתְעוֹרֵר לְעַבֵּד אֶת ה' יִתְבָּרַךְ בְּאֵיזָה עֲבוּדָה בְּעֲלָמָא שֶׁהוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת שָׁם לְפִי מְקוֹמוֹ הַנְּמוּךְ כַּנִּלְשָׁה. אֲזִי מִתְדַבְּקִים בּוֹ כָּל אֱלוֹ הַנִּיצוּצוֹת. וּמַעֲלָה אוֹתָם מִשָּׁם. וּבְזֶה עוֹשֶׂה נַחַת רוּחַ וְתַעֲנוּג גָּדוֹל לַה' יִתְבָּרַךְ בְּלִי שְׁעוֹר.

ליקוטי הלכות ברכת הריח ד' מה

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר שמואל מאיר אנשין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי' למזל טוב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיהַ

לאכל לחם לפני האלקים

בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָהּ כָּרְאוּי

על ידי מה שהאדם אוכל ושותה בקדשה ובטהרה כראוי על ידי זה נתוסף הארה בנפשו על ידי הניצוצות והנפשות של המאכל שעולים ונכללים בנפשו. ואזי על ידי תוספת הארה שמקבל נפשו על ידי הטוב של הדבר שאוכל שנתפרר ונתרומם על ידי הברכה ראשונה כנ"ל. ואזי על ידי זה מאיר נפשו ביותר וזוכה לבוא לבחינת בטול בבחינת רצוא ושוב כנ"ל. וזה עקר שביעת איש הישראלי בבחינת צדיק אכל לשבע נפשו שביעת הנפש זה בחינת הזריחה והרשימו של הבטול הנ"ל בבחינת והשביע בצחצחות נפש. כי הזריחה של הבטול היא בחינת אורות הצחצחות. וכמוכן כל זה בדברי רבנו ז"ל במקומות אחרים עיין שם.

וזה בחינת ויחזו את האלקים ויאכלו וישתו. שעל ידי אכילה ושתיה זוכין לחזות בנעם ה' מי שזוכה לאכל כראוי. וזה בחינת לאכל לחם עם חתן משה לפני האלקים. ואמרו רז"ל, כל הנחנה מסעדה שתלמידי חכמים מסבין בה כאלו נחנה מזיו השכינה. שזהו בחינת עולם הבא שצדיקים יושבים ועטרוניהם בראשיהם ונחנים מזיו השכינה, כי על ידי אכילה בקדשה זוכין לבחינת בטול הנ"ל שזהו בחינת תענוג עולם הבא בבחינת צדיק אכל לשבע נפשו, בחינת והשביע בצחצחות נפש כנ"ל. וזה בחינת הארת הרצון שזוכין בשעת אכילה (כמו שכתב רבנו זכרנו לברכה במקום אחר בלקוטי תניינא סימן ז).

וזה בחינת ברפת המזון וברכה אחרונה של אחר האכילה. שעל ידי זה שמברכין לה' יתברך על שזון ומפרנס אותנו בטובו, על ידי זה נמשך עקר השביעה, כי עקר השביעה נמשך על ידי ברפת המזון וברכה אחרונה שעל ידי זה נמשך ברכה ושביעה כמובא.

ליקוטי הלכות ברכת הריח ג' ב

עמוד זה נדבט הר"ר חיים קורנבליט הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תחי' למזל טוב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

ואתה תחזה

לִידַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּזֶה בְּאַמֶּת

גאות דִּסְטָרָא אַחְרָא הוּא בְּחִינַת עֲבוּדָה זָרָה קִיא צוֹאָה, כִּי נִמְשָׁךְ מִפְּסֻלַת גָּמוּר שֶׁל גְּשָׁמִיּוֹת הָעֲשִׂיָה, שֶׁהוּא מוֹתְרוֹת גָּמוּר, שְׂזָה בְּחִינַת גָּאוֹת הוּא מוֹתְרוֹת, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב וּמִשְׁלָם עַל יֵתֵר עוֹשֶׂה גְּאוּה וְכוּ'. עַל כֵּן כְּשֶׁמִּתְעוֹרְרִים מֵהַשְּׂנָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּחִית הַמְּתִים - בְּחִינַת עֲנוּה, צְרִיכִין לְבָרוּךְ אֲשֶׁר יִצַּר עַל הַנִּקְבִּים מֵהַ שֵׁשׁ יִתְבָּרֵךְ מִפְּלִיא לַעֲשׂוֹת וַיִּצַּר אֶת הָאָדָם בְּחֻמָּה שִׁיְהִיָּה לוֹ כַּח לְדַחוֹת הַפְּסֻלַת וְהַמּוֹתְרוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת גְּאוּה, שְׂזָה הַכַּח נִמְשָׁךְ מֵהַתְּנוּצָצוֹת הַמַּחֲזִין, שֶׁעַל יְדֵי זֶה מְכַנְיַעִין סְטָרָא דְמוֹתָא, שֶׁהוּא בְּחִינַת גְּאוּה. וְעַל כֵּן מִתְחִילִין אֲשֶׁר יִצַּר אֶת הָאָדָם בְּחֻמָּה, 'בְּחֻמָּה' דִּיקָא, כִּי הִיא חֻמָּה גְּדוּלָה לְבָרוּךְ הַטּוֹב מִתּוֹךְ הַפְּסֻלַת שֶׁהוּא חַיִּי הָאָדָם שֶׁנִּמְשָׁךְ מִחַיִּים הַנִּלְ. וְלְדַחוֹת הַפְּסֻלַת לְגַמְרֵי. וְעַל כֵּן בְּאַמֶּת מְבָרְכִין עַל זֶה וּמִפְּלִיא לַעֲשׂוֹת, כִּי הוּא פְּלֵא גְּדוּל מְאֹד הַפְּלֵא וּפְלֵא.

וְכִמוֹ כֵּן צְרִיךְ הָאָדָם לְהִתְחַכֵּם מְאֹד בְּחֻמָּה אֱמִתִּית לְבָרוּךְ הַחַיִּים שֶׁהוּא הָעֲנוּה הָאֱמִתִּית מִתּוֹךְ הַגָּאוֹת שֶׁהוּא פְּסֻלַת גָּמוּר, שְׂזָהוּ בְּרוּר הַטּוֹב מִתּוֹךְ הָרַע שֶׁלֹּא יִהְיֶה נִכְשָׁל בְּעֲנוּה פְּסוּלָה אוֹ בְּגָאוֹת גָּמוּר ח"ו, וְכַנ"ל. וְעַל כֵּן יִתְרוּ שְׁאֵמֵר לְמִשָּׁה וְאַתָּה תַּחֲזֶה, שֶׁעַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ בְּחִינַת תְּחִית הַמְּתִים, שֶׁהוּא בְּחִינַת וְרָבִים מִיִּשְׁנֵי אֲדַמַּת עֶפְרַיִם יְקִיצוּ - סוֹפֵי תְבוֹת יִתְרוּ, כְּמוֹ שְׂכֵתוֹב שָׁם. עַל כֵּן הָיָה נִקְרָא בְּשֵׁם יִתְרוֹ, כִּי זָכָה לְתַקֵּן בְּחִינַת יֵתֵר, שֶׁהוּא בְּחִינַת מוֹתְרוֹת, שֶׁהוּא בְּחִינַת יֵתֵר עוֹשֵׂי גְּאוּה כַּנ"ל, כִּי זָכָה לְתַקֵּן זֹאת עַל יְדֵי שִׁיתֵר פְּרָשָׁה אַחַת בַּתּוֹרָה שֶׁהוּא וְאַתָּה תַּחֲזֶה, שֶׁעַל יְדֵי זֶה עֵקֶר תְּחִית הַמְּתִים וְכוּ'.

אֲבָל צְרִיכִין הַבְּחִנָּה גְּדוּלָה שֶׁלֹּא יִטְעָה בֵּין יוֹם לְלֵילָה שֶׁלֹּא יִהְפֵּךְ הָאֱמֶת, כִּי צְרִיכִין לְשָׁמֵר אֶת עֲצֻמוֹ מֵעֲנוּה פְּסוּלָה שֶׁלֹּא יִהְיֶה עֲצֹל וְכוּ', וְכֵן לְהִפְךָ לְפַעֲמִים נִמְצָא אֶחָד שֶׁמִּשְׁתַּרֵּר וּמִתְגַּדֵּל אֶת עֲצֻמוֹ עַל יִשְׂרָאֵל וְאָמַר שְׂכוֹנְתוֹ לְשָׁמַיִם. וּבְאַמֶּת הוּא נִלְכָּד בְּגָאוֹת, עַל כֵּן צְרִיכִין הַבְּחִנָּה לְהַבְּחִין בֵּין יוֹם לְלֵילָה בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין מוֹת לְחַיִּים. לִידַע אֵיךְ לְהִתְנַהֵג בְּזֶה בְּאַמֶּת, וְכִמוֹ שְׁאֵמֵר אֲדַמוֹר ז"ל שֶׁצְרִיכִין לְבַקֵּשׁ הַרְּבִה אֶת ה' יִתְבָּרֵךְ עַל זֶה.

ליקוטי הלכות תפילין ו' יח

נדבת הר"ר ארי' אשר הכהן רובין הי"ו
לרגל שמחת נישואי בנו החתן יחיאל שיחי' למזל טוב

פן יהרסו אל ה' לעלות

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

שְׁלֵמוֹת הַצַּדִּיק

כָּתַב רַבֵּנוּ זְכוֹרֵנוּ לְבָרְכָהּ בְּסִימָן ע"ב שִׁישׁ יִצָּר הָרַע
 גָּדוֹל בְּעֵינֵינוּ הַהִתְקַרְבוֹת לַה' יִתְבָּרַךְ בְּחִינַת פֶּן יִהָרְסוּ
 אֶל ה' לְעֹלוֹת וְכוּ', הֵינּוּ שְׁמוֹתֵי אֵוָה רַק לְהִתְקַרֵּב
 לַה' יִתְבָּרַךְ וְלְעֹלוֹת תָּמִיד בְּעֵלְיָהּ לְבַד בְּלִי
 הַפֶּסֶק וְאֵינּוּ רוֹצֵה לְהוֹרִיד עֵצְמוֹ כִּלְכַל לַמְדִּירְגוֹת
 הַתְּחַתּוֹנוֹת לְעֵבֵד אֶת ה' בְּתַמִּימוֹת וּלְהַגְבִּיֵה
 וּלְקָרֵב כָּל הַמְדִּירְגוֹת הַתְּחַתּוֹנוֹת לַה' יִתְבָּרַךְ, כִּי
 נִדְמָה לוֹ שֶׁכָּבֵר הוּא מְקָרֵב לַה' יִתְבָּרַךְ וַיּוֹדַע
 בִּידִיעֵת ה' יִתְבָּרַךְ וּלְפִי יְדִיעֵתוֹ אֶת גְּדֻלַּת הַבוֹרָא
 יִתְבָּרַךְ אֵינּוּ כֹדָאֵי בְּעֵינָיו לְהוֹרִיד אֶת עֵצְמוֹ
 לַמְדִּירְגוֹת הַתְּחַתּוֹנוֹת לְקָרֵב הַמְרַחֲקִים בְּיֹתֵר.

אָבֵל בְּאַמֶּת זֶה הוּא פָּגַם גְּדוֹל, כִּי בְּאַמֶּת אֵין
 שְׁלֵמוֹת לְשׁוֹם צַדִּיק וְגָדוֹל כְּשֶׁהוּא בְּמַעֲלָה לְבַד
 וְלֹא לְמִטָּה כִּלְכַל, כִּמְבֹאָר שֶׁם בְּהַתּוֹרָה הַנִּלְשָׁעֶקֶר
 שְׁלֵמוֹת הַצַּדִּיק שִׁיְהִיָּה לְמַעֲלָה וְלְמִטָּה וְכוּ':

ליקוטי הלכות נדרים ג' טז

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיהַ

כבד את אביך ואת אמך

בְּזֶה הָעוֹלָם דִּיקָא

כבד את אביך ואת אמך למען יאריכון ימיה וכו'. ודרשו רז"ל לעולם שכלו ארך וכו'. כי רז"ל אמרו, טוב לאדם שלא נברא משנברא. ואם כן קשה למה נברא, ופרש רבנו ז"ל (בלקוטי תנינא סימן לט) **שכפי פגעי העולם הזה בודאי טוב שלא נברא אבל בשביל התכלית בודאי טוב מה שנברא. כי אי אפשר להנשמה להשיג התכלית בחינת שבת, כי אם על ידי שעוברת בזה העולם המעשה וכו', ע"ש.** ועל כן נסמך למען יאריכון ימיה אצל מצות כבוד דיקא, כי יש שיקשה בעיניהם למה לו לכבד אביו ואמו בשביל שתביאו אותו לזה העולם, הלא טוב לאדם שלא נברא משנברא. וכאשר באמת הרבה בני אדם קובלים על ימיהם ואומרים למה נבראו מחמת רבוי הצרות והיסורים שסובלים בזה העולם וכו'.

אך באמת בשביל התכלית שיוזכה אפילו הפחות שבפחותים והקל שבקלים בודאי בודאי כל היסורים והצרות שסובל בזה העולם ואחר מיתה, כי הכל בודאי בשביל התכלית, רק מי שהוא חכם אמת ורואה את העולד הוא מישיב עצמו למה לו לסבל צער ויסורין הרבה בזה העולם, בפרט אחר מיתה אם לא ייטיב את מעשיו ולסוף מה ישאר מפניו. הלא טוב לו שייטיב את מעשיו ויהיה נצל מפרירות הענשים לאחר מותו וגם בזה העולם יהיה נקל לו ביותר לקבל פגעי העולם בידוע ואחר כך יזכה למה שיוזכה עין לא ראתה וכו'. אבל על כל פנים סוף כל סוף גם התכלית המעט דמעט שיוזכה הקל שבקלים, עולה על כל הצרות והיסורים שסובל בזה העולם ואחר כך, ובשביל זה בודאי הוא מחייב לכבד את אביו ואמו שתביאו אותו לעולם. מאחר שעל ידם יזכה לתכלית בזה שאי אפשר לזכות אליו שום מלאך וכו' כי אם נשמות ישראל על ידי שהיה בזה העולם דיקא שיש בו אחיזת השקר בזה ותאות באלה.

ליקוטי הלכות שבועות ב' ח

נדבת הר"ר אהרן מייער ומשפחתו הי"ו - לעיקוואד
טוב להודות לה' ולזמר לשמך עליון

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

אנכי ה' אלקיך

זֶה לֹא יִשְׁכַּח ה' יִתְבָּרַךְ לְעוֹלָם

מַעֲנִין קִצַּת אַנְשִׁים שְׁמֵת־קָרְבִים לְעִבּוּדַת ה' יִתְבָּרַךְ וְאַחַר כֵּן מִתְרַחֲקִין, עֲנָה: אַף עַל פִּי כֵן יָקָר אֲצֵל ה' יִתְבָּרַךְ תְּהִתְקַרְבוּת בְּעֲצֻמוֹ אַף לְפִי שָׁעָה. אַף עַל פִּי שְׂאֵחַר כֵּן נַעֲשֶׂה מַה שְּׁנַעֲשֶׂה ח"ו, וְאָמַר: הֲלֹא עַל שְׁעַת מַתָּן תּוֹרָה נֶאֱמַר: לִבְבְּתָנִי בְּאַחַת מֵעֵינָיִךְ, וְאִתָּא בְּמִדְרָשׁ: מַהוּ בְּאַחַת מֵעֵינָיִךְ, אֵלָּא שְׁבַעֲיִן הַשְּׁנִיית כְּבֹר הָיוּ מִסְתַּפְּלִין עַל הָעֵגֶל. נִמְצָא שְׁבַשְׁעַת מַתָּן תּוֹרָה כְּבֹר הָיָה דַעְתָּם לְפָרֵשׁ ח"ו וְאַף עַל פִּי כֵן הָיָה יָקָר בְּעֵינֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ מְאֹד תְּהִתְקַרְבוּת בְּעֲצֻמוֹ, כְּמוֹ שְׂפָתוֹב לִבְבְּתָנִי בְּאַחַת מֵעֵינָיִךְ, כִּי זֶה בְּעֲצֻמוֹ יָקָר מְאֹד בְּעֵינֵי ה' יִתְבָּרַךְ:

שיחות הר"ן קכ"ג

גַּם אֵלֶּה תִּשְׁכַּחְנָה וְאַנְכִי לֹא אֲשַׁכַּח. הֵינּוּ שְׁסוּף כָּל סוּף נָשׁוּב לֵה' יִתְבָּרַךְ בְּאַמְתָּ, וְכָל הַמַּעֲשִׂים רָעִים שְׁלָנוּ יִשְׁכַּח ה' יִתְבָּרַךְ. אֲבָל כָּל הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים כָּל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה טוֹבָה לֹא יִשְׁכַּח ה' יִתְבָּרַךְ בְּחִינַת גַּם 'אֵלֶּה' תִּשְׁכַּחְנָה וְ'אַנְכִי' לֹא אֲשַׁכַּח. שְׁדָרְשׁוּ רַז"ל שְׁמַעֲשֶׂה הָעֵגֶל שְׂאֵמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹקֶיךָ וְכוּ' יִשְׁכַּח ה' יִתְבָּרַךְ. אֲבָל זְכוּת קִבְּלַת הַתּוֹרָה שְׁקִבְּלוּ אֱלֹקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ עֲלֵיהֶם בְּחִינַת 'אַנְכִי ה' אֱלֹקֶיךָ' זֶה לֹא יִשְׁכַּח ה' יִתְבָּרַךְ לְעוֹלָם.

וְכֵן הוּא בְּפָרְטִיּוֹת בְּכָל אָדָם וּבְכָל זְמוֹ, שְׂאֵף עַל פִּי שְׁעוֹבֵר עָלָיו מַה שְּׁעוֹבֵר, וְנִדְמָה לוֹ כְּאֵלּוֹ אֵין מוֹעִיל כָּלל ח"ו מַה שְּׁהִתְחִיל לְפַעֲמִים מַעֲט בְּעִבּוּדַת ה', מֵאַחַר שְׁרוּאָה שְׁרַחֲוֹק כָּל כֵּן, אַף עַל פִּי כֵן בְּסוּף יִרְאָה מַה שְּׁפַעַל בְּתַחֲלָה, בְּבַחֲינַת תְּבוּאֵי תְּשׁוּרֵי מֵרָאשׁ אֲמָנָה כַּנ"ל. עַל כֵּן צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק תָּמִיד כָּל יְמֵי חַיָּיו לְהִתְחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֻדָּשׁ. כִּי לֹא יִזְנַח לְעוֹלָם ה'. וְלִית רְעוּתָא טְבָא דְאַתְאָבֵד. וְכֵמוֹ שְׂאֵמַר רַבִּינוּ ז"ל עַל פְּסוּק בְּשׁוֹא גִלְיוֹ אֵתָה תִּשְׁבַּחֶם, שְׁכָל מַה שְּׁהָאָדָם מְנַשֵּׂא עֲצֻמוֹ בְּכָל פַּעַם לֵה' יִתְבָּרַךְ אַף עַל פִּי שְׂאֵינּוֹ עוֹלָה בִּידּוֹ ח"ו לְהִתְקַרֵּב לֵה' יִתְבָּרַךְ כִּי נוֹפֵל אַחַר כֵּן רַחֲמָנָא לְצַלוֹ, אַף עַל פִּי כֵן זֶה בְּעֲצֻמוֹ שְׁהוּא מִתְחַזֵּק וּמְגַבִּיָּה וּמְנַשֵּׂא עֲצֻמוֹ בְּכָל פַּעַם לֵה' יִתְבָּרַךְ, זֶהוּ שְׁבַחָא דִּילֵיהּ וְיִקְרָא דִּילֵיהּ. ה' יִתְבָּרַךְ יִהְיֶה בְּעִזְרָנוּ לְהִתְחַזֵּק תָּמִיד עַד שְׁנִזְכֶּה לְשׁוֹב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּאַמְתָּ בְּמַהְרָה בְּמַהְרָה. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן:

ליקוטי הלכות ערבית ד' לה

מכתב ממוהרנ"ת

טוֹעֲמִיָה

פרשת יתרו

ברוך השם יום ג' יתרו תר"ב בְּרִסְלָב:

רב שלום וברכה לכבוד ידיד נפשי ולבבי הרבני הוותיק הנגיד וכו' מוהרנו הרב אברהם בער שיחיה עם כל יוצאי חלציו היקרים שיחיו ולכל אנשי שלומנו היקרים חיים ושלום וכל טוב: דעו ידידי כי באתי לביתי לשלום על שבת שירה שעבר אור ליום ו' ומצאתי מכתבך ומכתב רבי אבא ב"ר שמואל ידידי נ"י וקראתי היטב פעמים ושלש. ועמדתי מרעיד ומשתומם. כי ראיתי מעשי ה' ונפלאותיו איך הוא מסבב עמי ועמכם. גדולים מעשי ה' מאד עמקו מחשבותיו.

ועתה איני יודע מהיכן להתחיל לכתב לכם. כי בודאי אי אפשר לבאר לכם כל מה שנדבר בימים הללו. אך תהלה לאל כבוד יש בידיכם כל הספרי קדש מאדוננו מוהרנו ורבנו זכרוננו לברכה ומעט ממה שבארתי בהם בחסדו יתברך. וגם התפללות והשיחות הקדושות וספורי מעשיות הפך בהם והפך בהם וסיב ובלה בהם ומהם לא תזוע שאין לה מדה טובה מהם. כי אין שום דבר יעצה בעבודת ה' נמנע מכם שלא תוכלו למצוא בספריו הקדושים, כי הם פלם מלאים עיצות לכל אדם שבעולם בכל דרגא ודרגא בכל מיני עליות שבעולם. ובכל מיני ירידות שבעולם וכבר דברנו הרבה בזה. והעקר שתזהרו לקים מה שהזהיר מאד שאסור להיות זקן, והרים קולו הקדוש וקרא בקול גדול ואמר: אלט טאר מען ניט זיין וכו'. בנדרפס מזה קצת. וכבר הזהירו רבותינו זכרונם לברכה על זה כמה פעמים ואמרו בכל יום יהיה בעיניך בחדשים, וכן אמרו בכל יום יהיה דומה בעיניך כאלו היום נכנסת עמו בברית וכן הרבה. אך ביותר ויותר הזהיר אדמו"ר ז"ל על זה כי כל ענינו הוא בחינת התחדשות נפלא ונורא מאד מאד שייכול להרים ולחדש הנפשות שיירדו ונפלו מאלפים שנה וכמה גלגולים עברו עליהם וכו'.

שימו לבכם היטב לכל דברי אלה הנובעים וכו' ולכל הדברים אשר כבר נדברו בינינו בכתב ובעל פה ובהספרים הקדושים, פלם יצטרפו לטובה לחזק לבבכם בה' ולשמח בכל עז בישועתו וחסדו יתברך אשר זכינו להיות בחלקו, אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירושתנו אשרנו וכו'.

דברי אוהבכם באמת לנצח: נתן מברסלב:

טוֹעֲמִיָה

ההולכים בתורת ה'

כ"ב - חותם בתוך חותם

קַבֵּל תְּתוֹרָה מִחֲדָשׁ

עקר עבודת איש הישראלי בכל דור ודור בכל אדם ובכל זמן, שצריכין לעבד את ה' בתורה ותפלה עד שיזכה לבחינת קבלת התורה בכל עת ועת. דהינו שיזכה בכל פעם ופעם לבחינת נעשה ונשמע מחדש, דהינו שיהיה נעשה מהנשמע בחינת נסתר, יהיה נעשה ממונו בחינת נעשה בחינת נגלה ויזכה לבחינת נשמע גבוה יותר, וכן בכל פעם ופעם כמבאר היטב במאמר הנ"ל, וזה בחינת קבלת התורה בכל פעם, פי אנו צריכין תמיד לקבל את התורה בכל יום כמו שכתוב: אשר אנכי מצוה היום, בכל יום יהיו בעיניך כחדשים, וקדם שזוכין לבחינה גבוה יותר, דהינו לבחינת נעשה ונשמע גבוה יותר כנ"ל צריך שיהיה ירידה קדם העליה וכו' כמבאר היטב במאמר הנ"ל, עין שם היטב. וזהו עקר כל הנסיונות והצרופים שהאדם נתנסה ונצטרף בעולם הזה בכל עת וזמן.

פי האדם צריך לחדש תמיד בתורה ועבודה, שזהו בחינת קבלת התורה בכל פעם בחינת נעשה ונשמע מחדש גבוה יותר, כי אפלו מי שאינו זוכה לחדש ממש חדשין דאורייתא והשגות שהם בחינת נעשה ונשמע כנ"ל, אף-על-פי-כן גם העבודה בעצמה של איש הישראלי כשהוא איש כשר באמת, כשזוכה בכל פעם להתעורר ביותר לעבודתו יתברך באמת בהתעוררות חדש, גם זה הוא בחינת קבלת התורה מחדש בחינת נעשה ונשמע מחדש, שמקבל על עצמו לקיים את התורה מחדש וכל אשר דבר ה' יעשה וישמע, וכמוכן זה בדברי רבנו ז"ל במקום אחר. ועל-ידי-זה בעצמו יכול לזכות להשגות ממש על-ידי פשיטותו ותמימותו שיתנהג כל כך בכשרות באמת בהתעוררות חדש בכל פעם עד שיזכה לבחינת קבלת התורה ממש בחינת נעשה ונשמע באמת, דהינו שיזכה להשיג ולהבין מה שהיה נסתר ממונו תחלה, וכן מדרגא לדרגא עד אין סוף, שזהו בחינת נעשה ונשמע וכו' כנ"ל.

ליקו"ה תחומין ד' ז

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר בנימין זאב חשין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי' למזל טוב

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כמבאר בלשון לעז' רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

וְאָמַר לִי כִּי הַתּוֹרוֹת שְׁלוֹ הֵם כְּמוֹ מִי שֶׁנִּכְנָס לְפִלְטִין שְׂיֵשׁ בּוֹ הַיְכָלוֹת
וְחֻדְרִים וְאֶכְסְדָּרוֹת וּפְשָׁפְשִׁין נְאִים נִפְלְאִים וְנוֹרְאִים נְאִים מְאֹד, וְעֲלִיּוֹת
עַל גְּבֵי עֲלִיּוֹת שׁוֹנוֹת בְּדַרְכֵי חֲדוּשִׁים נוֹרְאִים, וְתִכְףּ כְּשֶׁנִּכְנָסִין בְּחֻדְרֵי אֶחָד
וּמִתְחִילִין לְהִסְתַּכֵּל בּוֹ וְלִהְיוֹת פְּלֵא עַל נִפְלְאוֹת הַחֲדוּשִׁים אֲשֶׁר בּוֹ, בְּתוֹךְ כֵּךְ
רוֹאִין שֶׁנִּפְתַּח לוֹ פֶּתַח נִפְלֵא לְחֻדְרֵי אַחֵר, וְכֵן מִחֻדְרֵי זֶה לְחֻדְרֵי עוֹד וְכֵן מִחֻדְרֵי
לְחֻדְרֵי אֶחָד וּמִחֻדְרֵי לְעֲלִיָּה וְכוּ' מִכֻּלָּם פְּתוּחִים מְזֵה לְזֵה פְּתוּחִים וְחִלּוּנוֹת
וּמְקַשְׂרִים וּמְשַׁלְּבִים זֶה בְּזֶה בְּסֻדְרֵי נִפְלֵא וּבְחֻכְמָה עֲמֻקָּה וּבְתַכְלִית הַיְפִי
וְהַנּוֹי וְכוּ'. (וְכֹל זֶה אֵי אֶפְשָׁר לְבַאֵר בְּכֹתֵב כִּי אִם לְמִי שֶׁנִּכְנָס קִצַּת בְּהִבְנַת עֲמֻק
דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל. אֲשֶׁרֵי הַזֹּכֶה לְטַעַם נַעַם מְתִיקַת עֲמֻקוֹת תּוֹרָתוֹ אֲשֶׁר אֵין דְּגֻמָּתָהּ).
אָבֵל אַף עַל פִּי כֵן עֲדִין לֹא יִהְיֶה שְׁלֵף רַק כְּמוֹ שֶׁמְטִיל בְּשָׁל אַחֲרֵים.

**אֵיךְ ווִיל אָבֶעַר זִיִּיא
זְאֵלִין טֵאָקִי זִיִּין דִּיִּין
וועט דָּאָס אויך זִיִּין
דִּיא מֵיִינְסֵט פֵּאָר דִּיִּינֶע מַעֲשִׂים
טוֹבִים נָאָר וואַרִים אֵיךְ ווִיל אַזוֹי.**

~ תרגום ~

אָבֵל אָנִי רוֹצֶה שְׂיִהְיֶה שְׁלֵף לְגַמְרִי, וְגַם זֶה יִהְיֶה.
אִתָּה חוֹשֵׁב עֲבוּר הַמַּעֲשִׂים טוֹבִים שְׁלֵף, רַק בְּשִׁבִיל שְׂאֵנִי רוֹצֶה כֵּךְ

חיי מוהר"ן תקצ"ד

נא לנו כי חטאנו ואבדנו הנסיעה לראש השנה לרבנו הקדוש זצ"ל זי"ע ועכי"א להשתטח על ציונו הקדוש לבקש רחמים עלינו ולעורר ההבטחה שהבטיח לנו, מי יתן והיו, הגם שבעזרת ה' אנו מתקבצים על ראש השנה לובלינה והקבוץ אוחזים באחדות והתקשרות לרבנו באהבה עצומה, אשר גם כן גדול מאד. דאס ביסילע פח איז אויף זייער טייער, אבל הוא רק מעין הראש השנה באומין.

עכשו באתי להעתיך עבורי שאזכה להיות בארץ הקדושה.... זקנתי ובאם יוכל להיות לשלוח סעטוואקאט עבורי מה טוב ומה נעים מה שזה כמה שנים עסקתי בזה ושלחתי נירות ופאטעקראפיעס (תצלומים) הנצרך לזה ולא עלתה בידי, אבל עכשו עבורי בעצמי יוכל להיות שיעלה בידכם, ובאם לא אשאל אתכם, נא להודיעני באם אסע לארץ הקדושה לראות הארץ.

גם זאת צריכין לותר הון רב על זה ואהיה מוכרח למפור החזקה, חזקת רבנות דפה ולאחר פלות הזמן על זה ששה חדשים, אם אוכל לישאר שם, כי באם לסע חזרה והחזקה יהיה ביד וכו' מובן הדבר שלא טוב זאת עבורי, לכן להודיעני זאת והעקר אני שואל מידידי ר' חיים ברוך נ"י טארנווסקי לבאר לי עצה בזה.

ואני כותב אגרת להרב שליט"א, אודות ידידנו ר' נתן נ"י, אפטר יוכל לעשות טובה בזה והיה שכתו כפול מן השמים. אוי מי יתן מי יתן שאזכה להשתטח על אדמת הקדש לקדושים אשר בארץ ולראות עצמי עם ידידי הנאמנים ר' נפתלי נ"י, ר' אברהם סופר שליט"א, ר' משה פהן, ר' איטשע מאיר נ"י, ר' לייבל נ"י, ר' חיים ברוך נ"י, ר' שמואל הורוויץ נ"י, ר' יודל נ"י, ר' חנה נ"י וכו' וכו'.

גם שולח קוויטל לעורר רחמים וכו'..

נחלי אמונה

בעזרת השם יתברך, ב' יתרו - ואתם תהיו לי ממלכת כהנים, תרצ"ט לפ"ק, פה סאקאלוב יע"א. שלום וברכה וכל טוב סלה לכל אנשי שלומנו היקרים והחביבים והנעימים יושבי ארץ הקדושה בכלל, ובפרט לידידי מו"ה שמואל מרדכי נ"י ויזרח עם כב"ב שיחיו, וידידי כנפשי מו"ה ר' שמואל נ"י הורוויץ עם כב"ב שיחיו.

אחדש"ה הנה כמו שנתעורר בפה אודות הגרים שהם בפה מרוסיא לשלחם מפה וידידנו המופלג לשבח מו"ה נתן שליט"א נכד רבנו הקדוש - אור האורות עטרת ראשנו המתפלל בעדנו עם שאר כל הצדיקים זכר כולם לברכה ואת עלית על כלנה, ולו ולכל בני ביתו, בסכנה גדולה כי גדול המחטיאו יותר מההורגו, מה שבשם רחמנא לצלון נהרס ונחרב, מה שאין שם מלמדים וספרים וכו' וכו' וזה היקר ר' נתן נ"י, בנו של המנוח היקר מו"ה שמשון ז"ל בוכה ומבכה אחרים עמו על גורלו ומה גם מה שהוא בעצמו אינו יודע, כי גם לשם לא יניחו לו לבוא בגבולם מחמת וכו' לכן הוא בסכנה גדולה רחמנא לצלון. נא ונא אחי יקירי הצילו כמה נפשות מישראל כי כל בני ביתו בכלל זה בכלל הרדיפות פידוע משפטם ומה יעשו ועלינו החוב להציל נפשות ישראל, בפרט יוצאי חלצי רבנו זצ"ל זי"ע ועכי"א. ובזה נושע כלנו מה שצריכים כלנו רחמים רבים בעקבתא דמשיחא, לכן תחזקו בזה לעשות אסיפה מכל אנשי שלומנו ולטכס עצה ולשלוח לו סעטוואקאט (נירות - אישורים), והנני שולח כל ב"ב שיחיו השנים וכו' הנצרך לזה ותודיעו לו כל זאת מה שיעלו בידכם. גם שולח אגרת להרב שליט"א מירושלים עם העתקה בדפוס מהרב המנוח זצ"ל ר' מאיר שפירא מלובלין שהוא יוכל להיות לסיוע בזה.

והנה אחי ורעי יקירי חביבי, המכתב הלז בדמעות ממכאובי נפשי שבאנו לאופנים כאלו ושלחו ליה בני ארעא לבבל שלהם עקר הקינות ובני בבל שלחו להם עקר הקינות כמבאר בשלשה משמרות (המובא בשערי ציון לומר בחצות). אוי

זמני שבת קודש – פרשת יתרו

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:28	4:27	4:43	4:35	4:37	4:35	4:17	4:38
שקיעה ערב שב"ק	5:08	5:07	5:05	5:05	5:06	5:05	4:39	5:00
חצות הלילה	11:32	11:33	11:33	11:29	11:32	11:30	11:18	11:33
עלות השחר	5:22	5:23	5:24	5:22	5:23	5:23	6:02	5:49
עטיפת הטלית	5:45	5:46	5:47	5:46	5:46	5:46	6:31	6:14
ניץ החמה	6:37	6:38	6:40	6:39	6:39	6:39	7:41	7:14
סוף זמן קר"ש מג"א	8:25	8:26	8:27	8:25	8:26	8:25	8:51	8:46
חצות היום	11:51	11:52	11:52	11:50	11:51	11:50	12:11	12:08
שקיעה יום שב"ק	5:09	5:08	5:06	5:06	5:07	5:05	4:40	5:01
צאת השבת	5:43	5:44	5:44	5:40	5:44	5:41	5:33	6:14
צאה"ש 72 דק'	6:21	6:20	6:18	6:18	6:20	6:18	5:53	

כללים: הדלה"נ בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק, במודי"ע 30 דק, בב"ב והו"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניץ החמה במישור כנהוג. סוף"ש (מג"א כנהוג) מעלוה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת משפטים

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז
כד.	כד:	כה.	כה:	כו.	כו:	כז.
ריח	ריט	רב	רכא	רכב	רכג	רכד
תורה כ"ב - חותם בתוך חותם						התורה הזמנית